

rationelt Havebrug. Det forekommer mig, at vi i høj Grad trænger til saadanne Husmandshavebrugskonsulenter.

Lovforslagets Enkeltheder finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa. Derom kan man forhandle i det Udvalg, der vil blive foreslaaet, og jeg skal derfor kun gøre en eneste Bemærkning om selve Lovforslaget, og det er, at de Penge, det koster, paa ingen mulig Maade skræmmer mig, thi jeg har den Opfattelse, at de Penge, der bruges til videnskabelig Forskning, ganske særlig naar det er en videnskabelig Forskning, der som Landbrugsforskningen straks kan føres videre i Praksis, vil give overordentlig store Renter. Der er ikke noget Punkt, hvor et Samfund bør være mere rundhaandet med sine Penge, naar de i øvrigt anvendes paa en fornuftig Maade, end naar det gælder om Opdragelse, og dette er jo kun et Led i vort Samfunds Opdragelse. Jeg skal med disse Bemærkninger paa Socialdemokratiets Vegne anbefale dette Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling her i dette høje Ting.

Moegaard-Kjeldsen: Naar det i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag hedder, at det maa anses for paatrængende nødvendigt at skaffe Landbohøjskolen de af Direktøren og Undervisningsraadet foreslaaede Bygningsudvidelser, kan disse beskedne Udtryk uden Overdrivelse omskrives til, at det er meget paatrængende at skaffe Højskolen de her omhandlede Bygningsudvidelser. Thi saa mærkværdigt, det end kan lyde, er det ikke desto mindre sandt, at blandt de højere Undervisningsanstalter her i Danmark er Landbohøjskolen absolut den, der har været mest stiftmoderlig behandlet i de sidste 30 Aar. Nu har Skolen levet og virket, som det er udviklet af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), i 60 Aar. I denne Tid har den haft to forskellige Perioder, nemlig en første, der strakte sig til omkring 1890. Det var en Periode, i hvilken Skolen helt igennem var paa Højde med sin Tid, og dernæst Perioden fra omkring 1890 indtil Dato — altsaa den, jeg sigter til —, i hvilken Skolen har været ret forsømt. Jeg kan derfor ganske tiltræde Lovforslaget, naar det andrager om en Bevilling paa 1 Mill. Kr. paa Finansloven for Finansaaret 1918—19 til Paabegyndelse af de Bygningsforanstaltninger, som omhyggeligt omtales i Lovforslagets Bilag. Den Udvidelse af Bygningerne og Undervisningen for visse Studieklasser, som fandt Sted ved

Landbohøjskolen i 1892—94, var navnlig paakrævet af Hensyn til det stigende Elevantal og i nogen Maade af Hensyn til de stigende Krav til mere omfattende og dybtgaaende Studium. Men denne Udvikling gjaldt navnlig Veterinærfaget og muligvis Forstmændene og Landinspektørerne. For disse 2 Studieklassers eller muligvis 3 Studieklassers Vedkommende er Undervisningen særdeles god, fordi der levnes Eleverne den fornødne Tid til Tilegnelse af Materialet, ja man paastaar endog, at vor Veterinærskole periodisk har været en af de bedste i Europa, og det er sikkert ogsaa en mønstergyldig Skole, vi har haft tidligere, men som nu trænger til en Udvidelse.

De to andre Studieklasser: Landbrugsundervisningen og vistnok ogsaa Undervisningen i Havebrug, har stadig væk været mangelfulde som Følge af den alt for korte Tid, der har været tildelt Eleverne ved de to Studieklasser. Det er altsaa det, som er forkert derude, og det er det, som vi, der ikke har været fornøjede med Forholdene derude i 25—30 Aar, Gang paa Gang har paatalt. Der er saaledes for landbrugsstuderende kun 4 Semestre. Det betyder en Ophobning af Stof, som det er ganske umuligt for de unge at tilegne sig. Det er, hvad man med moderne Sprogbrug kunde kalde Kunstfodring, men Resultaterne af Kunstfodring skal ikke være gavnlige. I 1858, da Landbohøjskolen paabegyndte Arbejdet, var der beregnet 20 Maaneder som Studietid for de modne unge Mænd, der vilde afbryde deres praktiske Virksomhed for at tilegne sig de daværende sparsomme Kundskaber i Landbrugsvidenskab. Den Undervisning, man kunde byde dem, bestod i almindelige Grundvidenskaber ganske som nu, men det Kendskab, man paa det Tidspunkt havde til Naturvidenskaberne, var ringe sammenlignet med Kendskabet nu om Dage. Af egentlig faglig Videnskab var der, hvad man kaldte Agerdyrkningslære og en lille Smule Husdyrbruglære, men som Videnskabsfag var Husdyrbruget i sin Vorden. Mejerilære, Driftsøkonomi, Bakteriologi og Fysiologi var Fag, som den anvendte Videnskab endnu ikke beskæftigede sig med. Enhver, der er fortrolig med det moderne Landbrug, vil endog vide, at siden 1858 er de her sidstnævnte Fag blevet af grundlæggende Betydning for Landbruget. Gennem 60erne og 70erne i forrige Aarhundrede blev Mejerilære og Undervisning i Husdyrbrug de allervigtigste Fag ved Landbohøjskolen, og Kravene til de unge